

Op de 3de dinsdag in september gaan Johan en ik op ons eenvoudige stalen ros naar Wiebe Damstra.

Wiebe geeft ons eerst een rondleiding door zijn bedrijfsruimte. Een ordentelijke constructiewerkplaats. We stuiten op een rookkar.

'Ik mag graag vissen. De gevangen vis daarna roken, is een heerlijke manier om van de vis te genieten. Ik zag tijdens een werkreis in Amerika een rookkar als deze. Ik heb de maten opgenomen en thuisgekomen zo'n kar voor mezelf gemaakt. Afgelopen zomer heb ik Vollenhoven meegedaan aan een paling rookwedstrijd en ben ik 2de geworden.

Ik kom uit een Fries gezin met 12 kinderen. Het was bij ons al snel: Red je maar! In die tijd is de solist in mij al geboren. Eigen beslissingen nemen zat er al vroeg in. Op mijn 13de ben ik, naast school, begonnen te werken bij een poot aardappelboer. En op mijn 16de begonnen voor eigen winst en risico, in samenwerking met hem, om poot aardappelstammen te telen. Deze samenwerking heeft geduurd tot ik in Dronten studeerde en er door tijdsgebrek een einde aan moest komen.

De opleiding ' HBO Landbouwtechniek ' in Dronten is me goed bevallen. Er zitten zoveel facetten in: hydroliek, pneumatiek, lassen, etc. Ook nu nog, bij het onderhoud van pretparken zoals Walibi in de wintermaanden, werk ik het liefst samen met ZZP-ers met deze opleiding. Dan weet ik zeker dat ik werk met allrounders en dat ze gewend zijn aan buitenwerk.

Mijn beroep heet 'projectmanager op attractieparken'. In Europa werk ik veel, maar ook in Amerika en China. Zuid-Amerika en Nieuw-Zeeland daar wil ik ook nog weleens heen. In 1997 ben ik gestart met het bedrijf en ik denk dat ik het zo goed doe omdat ik open en eerlijk ben en niemand bedonder. In ons vak is alles gebaseerd op vertrouwen. Vertrouwen is de sleutel. Als projectmanager is het mijn taak vooral om oplossingen te bedenken voor onmogelijke dingen. En daar ben ik goed in 'Out of the box' denken.

Jazeker is dit een heel leuk vak! *(hij glundert bij het geven van dit antwoord. T.S.)* ik kom zojuist bij een brainsessie vandaan van een attractiepark dat in 2016 opengaat. De attracties gaan bestaan uit hologramprojecties en 3d-projecties. De opzet is te komen tot een interactieve Darkride van ongeveer 4 minuten. De kosten zullen zo'n 6 miljoen euro bedragen. Op zo'n dag zitten er rond de tafel het management van het park: de directeur, de financiële expert, de technisch directeur, de horecadeskundige en directeur entertainment. Plus een concept designer voor de creatieve ideeën en een landschapsarchitect. En ik, als projectmanager die er voor gaat zorgen dat alles er uit komt te zien zoals men zich dat voorstelt. De nieuwe attracties zullen in de Gamesfeer zijn. Snelheid is beslist niet het enige waarop men inzet. Een mens heeft meer zintuigen en de beleving wordt groter als de attracties meer zintuigen aanspreken. We gebruiken geurmachines, vuureffecten met echte steekvlammen. We willen een link leggen tussen het gamen thuis en de attractie in het park, de digitale werelden verbinden.

Moeilijke, lastige beslissingen nemen is een constante factor in mijn vak. In elk land vereist dat een andere houding. In Nederland is er meestal een rechtstreeks contact en het contract is bindend. Amerika is het land van de claimcultures, daar is het zaak meer op je hoede te zijn. In China heb ik heel veel tijd moeten investeren om een vertrouwensband op te bouwen. In 2004 had ik daar mijn eerste project. Natuurlijk werk ik daar met een tolk, dat maakt een gesprek ook lastig. Inmiddels weet ik hoe ik het ook daar moet aanpakken en ik werk er graag.

Mijn toekomstplannen zijn mooie, nieuwe attractieparken te bouwen en volgend jaar een visrook -
kampioenschap in Luttelgeest. Dat lijkt me machtig.

Wij houden zeker de Website in de gaten, u ook?
Johan en Truschka